

KAKSI VÄITTELEMIS- JA TAISTELUTAPAA

Lehdistössä tapaa sellaisia väittelyjä ja sellaista mielipiteiden välistä taistelua, jotka auttavat lukijoita ymmärtämään selvemmin politiikan kysymyksiä, tekemään itselleen syvemmin selväksi niiden merkityksen, varmemmin ratkaisemaan ne.

Tavataan kiistoja, jotka muodostuvat haukkumiseksi, juoruumiseksi ja rettelöimiseksi.

Eturivin työläisten, jotka tietävät *olevansa* vastuussa proletariaattia valistavan ja järjestävän toiminnan kulusta, täytyy valvoa mitä tarkkaavaisimmin sitä, että *kiertämättömät* kiistat ja *kiertämätön* mielipiteiden välinen taistelu *eivät pääsisi mataloitumaan* haukkumiseksi, juoruumiseksi, rettelöimiseksi ja parjaamiseksi.

Tässä on kysymys työväen asiasta, työväen organisaatiosta. Se on mitä vakavin ja tärkein kysymys taistelussa pienimpiäkin hajottamisyrityksiä vastaan. Eikä sille saa viitata kintaalla: kuka ei ole oppinut tekemään kerta kaikkiaan loppua hajotustoiminnasta, hänestä ei ole organisaattoriksi. Ja ilman organisaatiota työväenluokka *ei ole mitään*. Mikään liike, muun muassa työväenliike, ei ole mahdollista ilman mielipiteiden vaihtoa, kiistoja ja mielipiteiden taistelua. *Ei voi olla mitään* organisaatiota, ellei käydä armotonta taistelua väittelyjen haukkumiseksi ja rettelöimiseksi muuttumista vastaan.

Kehotamme tietoisia työläisiä luomaan tältä kannalta pikasilmäyksen sosialidemokraattisen edustajaryhmän kuusikon ja seitsikon väliseen taisteluun.

Kuutosryhmä on tunnustanut velvollisuudekseen pitää ohjeanaan marxilaisten neuvottelukokouksen tahtoa ja päätöksiä. Proletariaatin duumaedustajien velvollisuus on

alistua Duuman ulkopuolella toimivien tietoisten ja järjestyneiden työläismarxilaisten enemmistön tahtoon.

Tämä on yleinen periaate. Tämä on kaikkia työväenliikkeen tehtäviä koskevien katsomustemme yleinen pohja.

Jos tämä katsomus on väärä, niin se on kumottava ja hylättävä. Jos se on oikea ja muodostaa *aakkoset*, joita ilman ei voida ryhtyä harjoittamaan politiikkaa, jos *mikään* organisaatio ei ole ajateltavissakaan ilman näitä aakkosia, niin silloin tämä katsomus on hyväksyttävä ja puolustettava sitä tiukasti, kaikista kirkumisista, ulvomisista, hyökkäilyistä ja parjauksista huolimatta.

Työläistoverit! Väitelkää tästä. Tehkää kiistelemällä, keskustelemalla, väittelemällä tämä kysymys täysin selväksi, mutta karkottakaa luotanne ne, jotka väittelyn asemesta vain herjaavat toisia.

Katsokaa, mitä likvidaattorit vastasivat kuutosryhmän ensimmäiseen ja tärkeimpään väittämään?

Heidän vastauksensa on pelkkää herjausta! He haukkuiivat neuvottelukokouksen, herjasivat sadannen kerran maanalaista toimintaa, ja siinä kaikki.

Onko se mikään vastaus? Eikö se ole yksinkertaisesti yritys hajottaa ja hävittää organisaatio?

Asia meni niin pitkälle, että 70. numerossa F. D. kirjoitti kirjaimelleen tällaisen lauseen: „missä ovat ne vastuunalaiset kollektiivit, jotka asettivat heidät ehdokkaiksi ja antoivat heille evästyksiä?”

Työläistoverit, ajatelkaahan tuon kysymyksen merkitystä, ja te näette, että tämä kysymys on saman arvoinen kuin... ne, jotka... kysyvät!.. Ymmärtäkää nyt jo, herrat F. D. ja muut likvidaattorit, että me *emme voi* väitellä kanssanne, koska te asetatte *tuollaisia* kysymyksiä.

Harkitkaa asiaa sen edun kannalta: onko neuvottelukokouksen päätös oikea, onko siinä tuotu oikein esille työläisten enemmistön edut ja katsomukset? „Pravdalaiset” vastaavat siihen esittämällä koko joukon tarkkoja numeroita („Za Pravdu” lehden tiistain, v. 1913 lokakuun 29 päivän numero)*. Nämä numerot osoittavat, että „pravdalaisten” puolella on tietoisten, s.o. poliittiseen elämäänsä osallistuvien, työläisten ehdoton ja kieltämätön *enemmistö*.

* Ks. tätä osaa, ss. 455—472. *Toim.*

Nämä numerot koskivat sekä työväenkuuriassa toimitettujen II, III ja IV Duuman vaalien tulosten vertailua, sekä kuusikon ja seitsikon edustamien työläisten lukumäärää, sekä niiden työläisryhmien määrää, jotka ovat julkisesti auttaneet keräyksillään yhtä tai toista sanomalehteä j.n.e.

Mitä likvidaattorit vastaavat tähän enemmistöä koskevaa kysymystä valaisevaan oleelliseen todisteeseen?

Vastauksen asemesta — soimauksia. Likvidaattorit eivät kumoa yhtäkään, kirjaimellisesti ei ainoatakaan numeroa, he eivät yritä edes oikaista niitä, vaihtaa niitä toisiin numeroihin!!!

Asia on päivänselvä: ken kiertää enemmistöä koskevat tarkat numerotiedot, hän *rikkoo* enemmistön tahtoa, hän on hajottaja.

Duumassa oleva seitsikko häilyy likvidaattoruuden puoleen, koska se katsoo luvalliseksi sättiä maanalaista toimintaa, koska se osallistuu enemmistön tahdon rikkomiseen. Tuo juuri onkin sen merkki, että seitsikko *ei ole puoluekantanainen*. Eikä koko maailmasta löydy ainoatakaan tervejärkistä ihmistä, joka sallii seitsemän puolueettoman painostaa yhden äänen enemmistöllä puolueen päätöksiä ja näiden päätösten kannattajia.

Mikään likvidaattorien harjoittama sättiminen ei kumoa tätä yksinkertaista ja selvää tosiasiaa.

Kuutosryhmä on täyttänyt velvollisuutensa. Ja mitä enemmän likvidaattorit kirkuvat ja sättivät, sitä pikemmin kaikki työläiset ja kaikki marxilaiset ymmärtävät sen, että kuutosryhmä on menetellyt oikein ja että tasavertaisuus ja sopimuksen aikaansaaminen Valtakunnanduuman puoluekannattomien sosialidemokraattisten edustajain kanssa on välttämätön.